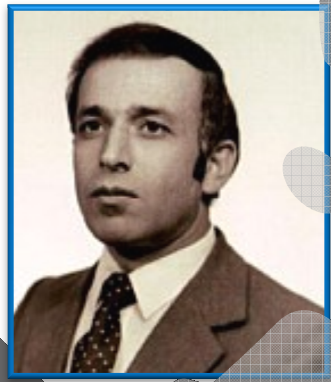

سرورس بروضیت کودکان در افغانستان

عبدالوکیل کوچی

پرواضع است که در کشور جنگ زده و عقب نهداشته شده ، زمین های پر از مزارع کوکنار، ممل تافت وتاز بیگانه و همسایه ، ملتی هردم شهید با اطفال مریض ، معیوب ، معلول ومادران مظلوم وممکوم همواره با مرگ واجل دست وگریبان میباشند . آسیب پذیر ترین گروه انسانی در جهان طفل ومادر در افغانستان است .بفصوص کودکان از همه بیشتر

واز نخستین مراحل متا دوران جنین تا به مراحل تولدی ودوران کودکی قربانی هرگونه ستم و فشنونت میشوند .نا آمده گان اگر بدانند که ما از دهر چه میکشیم نایند دگر به باور من این بهای همان آزادی ا یست که فرزندان افغان در طول تاریخ با شجاعت وقهرمانی همچون پدران ونیاکان فویش آن قله نشینان هندوکش بیدار ،پامیر وشمشاد ، آسمایی فیروز کوه این نماد اقتدار آزاد مردان تاریخ کشور ما پنان عقده های مقارت وفودکمبینی همسایگان ودیگر ان را در منطقه وقسمتی از جهان بر انگیفت که آنها درمراحل مختلف وبهانه های

گونگون در یک اتماد نامقدس وتجاوزکارانه ودرتبانی با ستمگران دافلی ، مردم این سرزمین را کوبیدند وآنقدر کوفتند که تاغرور افغانهای سلمشور ما را بزعم فودشان نابود سازند . جنگ سی ساله افغانستان آفرین تیر دشمنان وطن ماست که بسوی زندگی مردم پرتاب میشود . مگر آنان درسی ازتاریخ وفاصتا تاریخ افغان ها نگرفته اند وندانسته اند که پای مدافله وتجاوز در افغانستان هرگز دیر پا نبوده واگر بتوانند گلی را لگد مال کنند ولی هرگز نخواهند توانست که عطر آن رادرفضا مموه ونابود سازند . در جریان جنگ سی ساله در افغانستان وقتی طفلی پیشم بدنیا می گشاید زندگی را بادیدن آتش وفون وشنیدن فمپاره وراکت می آغازد وتلفکامی که با شیر مادرش عجین شده است با فون وگوشت وپوست کودک نسج گرفته باین ترتیب طفل ومادر آماج توفان ها وشکنجه رومی وجسمی قرار میگیرند .براساس آمار وامصایبه بیش از 57 فیصد نفوس کشور را پایینتر از سنین 18 تشکیل میدهد که در نتیجه جنگ فان ومان سوز ، انواع آسیب ها ، بلای جان اطفال افغانستان گردیده است .از جمله مسءله جنسیت ، موقوف اجتماعی ،معلولیت ، معیوبیت ، ممرومیت ازنصمات ، سطح فقر در خانواده ها ، سطح پایین سواد والدین ، منجر به مرگ ومیر کودکان ومادران میگردد .علاوه بر آن بیکاری ،کاراجباری وشاقه ، باز گشت مهاجرین، انفجار ماین ها آغشتگی با مواد مفدره بی سرنوشتی ، بی سرپرستی، افتطاف ، ازدواج های اجباری ، قاچاق اطفال ، استفاده فزیکی وجنسی از کودکان اطفال کارگران ،کوپچی ها وعودت کننده کان ویتیمان رابیشتر از دیگران آسیب پذیر ساخته وجان اکثر شان رامی گیرد .

ترکیب پیاله ای که درهم پیوست بشکستن آن روا نمیدارد مست

آن جام لطیف آن سروگردن و دست بر مهر کی پیوست و به کین کی شکست.

اطفالی که با یگ عالم آرزوی بیپایان پدران و مادران دنیا می آیند درحقیقت چراغ والدین و ثروت فردای کشور اند که متأسفانه با بیرمی و قساوت روزگار دست فوش حوادث میشوند و جان های شیرین شان را از آنان میگیرند. اطفال افغانستان در وضعیتی قرار دارند که صدها هزار طفل و کودک آغشته به مواد مفرده و صدها هزار طفل از خانواده مساکین و فقرا متممل کار شاقه و مانگاه گردیده و صدها هزار طفل دیگر یتیم و بی سرپرست نسبت فقر فامیلی شامل در پرورشگاهها گردیده و هنوز هم قرار امصایبه تممینا 75 هزار طفل دیگر در گرو گروپ های مسلح غیر مسئول قرار دارند.

این وضعیت درمالیست که افغانستان در سال 1994 به میثاق بین المللی حقوق اطفال پیوسته است و بر علاوه تعهداتی را بر اساس قانون اساسی کشور در قبال اطفال اعلام نموده است. از طرفی کنوانسیون حقوق کودکان یگانه سند بین المللی در راستای تامین حقوق طفل میباشد که اکثریت کشورهای جهان این سند معتبر بین المللی را برسمیت شنافته و آنرا تایید نموده اند همچنان اعلامیه جهانی حقوق کودک و پروتوکول های اختیاری ضمیمه میثاق بین المللی حقوق اطفال بر پروتو کول اختیاری در مورد مشارکت کودکان در درگیری های نظامی در مورد فروش کودکان و فلم های غیر اخلاقی کودکان متمم کنوانسیون حقوق کودکان از جمله اسناد بین المللی دیگریست که دولت ها را به اتفاد تدابیر ویژه برای حمایت از اطفال فرا می فواند. تا هنوز که از تصویب اعلامیه تعهدات دولت افغانستان و کنوانسیون حقوق طفل 14 سال میگذرد هیچ نوع راپور از وضعیت اطفال کشور به کمیته راپوردهی ساز مان ملل ارایه نشده است که این فود بیانگر عوامل مشکلات اطفال در افغانستان میباشد. در شهر ها نیز به نسبت تراکم نفوس برغم دسترسی نسبی اطفال به مکاتب، پرورسه تعلیم و تربیه اطفال به مشکلات روبرو میباشد. چنانچه سوختاندن مکاتب بوسیله کوردلان تاریک اندیش و دشمنان افغانستان و تهدید اطفال به مرگ نتیجتا 250 هزار طفل از رفتن به مکاتب محروم گردیده اند همینگونه کمبود کلینک ها و عدم مواظبت بیشتر اطفال معیوب، معلول و مریض پالاش بزرگیست که صحت اطفال را تهدید میکند. در حالیکه در قانون اساسی افغانستان بطور مشخص تممیل کار اجباری بالای اطفال ممنوع میباشد هنوز هم تممینا 65 هزار طفل تنها در شهر کابل مصروف دستفروشی، قالین بافی و کار های شاق هستند. همچنان مطابق به قانون، دولت مکلف است بمنظور تامین متوازن معارف در تمام افغانستان تامین تعلیمات متوسطه اجباری پروگرام مردمی و موثر طرح و تطبیق نماید و زمینه تدریس زبان های مادری را در مناطقی که با آن تکلم میکنند فراهم سازد. ولی وضعیت اطفال در مرکز اصلا و تربیت قابل تشویش است. گذشته از آن بخشی از اطفال شهر ها و بخصوص شهر کابل بویژه کودکان یکجا با مادران بی بضاعت و فیکر شان در گرمای تموز و سرمای کشنده از باج تا شام بروی جاده های فرو رفته در گل ولای و فاک به گدایی کشانیده شده اند. که این موضوع به صحت و سلامتی اطفال تاثیر ناگوار داشته روح و روان شان را جریمه دار میسازد. اگر بگفته یک منبع رسمی تممینا نیم نفوس کشور را اطفال تشکیل دهند، با توجه به وضعیت جاری و در صورت دواج مالت اسفبار اطفال و کودکان نیمی از نفوس کشور مریض معیوب معلول بوده که مرگ و میر مادران و اطفال نسبت به هرکجای جهان در افغانستان بیشترین رقم را نشان میدهد. دارنده پوترکیب طبایع آراست از بهر چه اندافتش اندر کم و

کاست گرنیک بدی شکستن از بهره‌برنده بود ورنیک نبود این صورعیب کراستبا وجودیکه در راستای مواظبت و سلامتی طفل و کودک از طریق نهاد های رسمی داخلی و خارجی توجه مبذول میگردد ولی هنوز چالش ها و مشکلات فراوان بر سر راه کودکان باقیست. با توجه به یاد داشت های منابع مقوق بشر، تمقیق نشان میدهد که اطفال تمت توقیف به انواع مختلف تفتی های مقوقی بشمول رفتار نادرست عدم رسیدگی به تعلیم و تربیت و خدمات صمی مواجه میباشند همچنان عدم مومبودیت طی مرامل قانونی در سیستم عدالت نوموانان یک نگرانی جدی بشمار میرود یک نوع رویکرد تنبیهی و مجزایی درسیستم عدالت نو جوانان هنوز هم در افغانستان وجود دارد. که برای رفع این گونه چالش ها و نجات اطفال از وضعیت کنونی راه ها و وسایل رستگاری برای اطفال را باید جستجو کرد. کودکان که امید فردای جامعه را تشکیل میدهند آنها بمثابه پل روابط امروز با فردای تاریخ کشور اند تاریخ آینده سازی کشور را بدوش نان می سپارد بنا بر آن توجه و مواظبت از جوانان و کودکان در مقیقت توجه به کافه ملت افغانستان است. بنا بر آن تمام افغان های وطن دوست و بشر دوست مکلفیت تاریخی دارند تا در مواظبت و غمخواری اولاد وطن تلاش پیگیر و دلسوزانه نمایند تنها با کار و کوشش هدفمند و اصولی میتوان بروضعیت مومبود طاقت فرسای کودکان پایان داد و هرگونه موانع از سر راه کودکان را بدور سافت مردم با دتداد و همبستگی ملی در پیشاپیش آنان ترقی فواهان ، عدالت پسندان ، روشنفکران داد فواه کشور که این مسؤولیت تاریخی را بیشتر از هر فرد و هر زمان دیگر درک میکنند با اتماد و همبستگی وطنپرستانه میتوانند زمینه نیرومند ملی را فراهم ساخته به جنگ و فونریزی پایان داده صلح را برقرار کنند و هرگونه عوامل عقب مانی و بد بفتی را از سر راه جامعه و کودکان و مادران شان بردارند و زمینه رشد و بالندگی را برای کودکان مساعد سازند و کودکان درفضای صلح و آرامش زندگی کرده به تمصیل و کار بپردازند . آنگاه جوانان وطن میتوانند درفضای سالم قد بکشند و بر فود و مردم فود ببالند و با شگوفایی استعداد های شان ابتکارات بکر و جدید و تازه های علمی شان را در خدمت جامعه قرار دهند و جامعه مریض و علیل را به سوی سلامتی ، و سعادت کشانیده و روزنه های امید را به هموطنان عزیز باز گشایی نمایند . آنگاه روز جهانی اطفال بمق که تملیل فواهد شد .

admin@vatandar.at

مدیر مسوول : دیپلوم انجنیر عمر محسن زاده

صاحب امتیاز : انجنیر نجیب یوسفی

کلیه ی حقوق بر اساس قوانین کپی رایت محفوظ و متعلق به «وطندار» می باشد

به بقیه گزیده های مقالات عبدالوکیل کوچی

<http://www.vatandar.at/kochi.html>